

RADOSNA VIJEST
o
VELIKOM VESELJU
—
25 ADVENTSKIH ČITANJA

JOHN PIPER

„Radosna vijest o velikom veselju na dostupan nam i svjež način otkriva slavu Božića. Ljudima koji uvijek nekamo žure, a zapravo svi spadamo u tu kategoriju, veliko je olakšanje (...) da [svakoga dana] u adventu sjednu i provedu desetak minuta razmišljajući o našem Spasitelju Isusu – odmore se, obraduju i ožive!“

Ray Ortlund, pastor pastorima, Immanuel Church,
Nashville, Tennessee

„Kako iskustvo adventa može pomoći našim dušama poslije 25. prosinca? Tako što ćemo s uživanjem gledati Božju slavu u utjelovljenome Kristu vašemu Spasitelju, vašemu Gospodinu, vašemu bratu i vašemu prijatelju. U Radosnoj vijesti o velikom veselju John Piper će vas povesti na istraživanje radosne vijesti Božića i pozvati da mu se pridružite u čuđenju, divljenju i radosti koja nadilazi veselu blagdansku atmosferu. Ovo je knjiga o vječnoj radosti i Piper će vas usmjeriti prema njoj, a zapravo njemu – Isusu Kristu.“

J. A. Medders, autor, Humble Calvinism; pastor, Risen Church,
Houston, Texas

„Iako kratka, adventska čitanja iz pera Johna Pipera otkrit će vam dubinu i bogatstvo misli po kojima je Piper dobro poznat. On nas radosno i sa strahopoštovanjem uzima za ruku i vodi u unutarnje svetište utjelovljenja. Dok stojimo na izvoru Sinova rođenja u Betlehemu, pripremamo se još više cijeniti nezaustavljivu bujicu ljubavi u njegovu unakaženom tijelu na Kalvariji. Želite li duhovno obogatiti svoje božićno razdoblje, umivajte se mislima iz ove knjige!“

Conrad Mbewe, pastor, Kabwata Baptist Church,
Lusaka, Zambia

„Ovo je škrinja s blagom u kojoj se nalaze istine o Isusu! U kratkim i dirljivim adventskim čitanjima John Piper nam iznova i iznova podiže pogled da vidimo Božić kako bismo ga trebali vidjeti – kao radosnu vijest o velikom veselju za vas i za mene. Ova je knjiga pozivnica da upoznate utjelovljenoga Sina kojega je Otac poslao u sili Duha.“

Abigail Dodds, autorica, (A)Typical Woman: Free, Whole, and Called in Christ

Radosna vijest o velikom veselju

Ostale knjige Johna Pipera

Battling Unbelief

Bloodlines

Brothers, We Are Not Professionals

Coronavirus and Christ

(Koronavirus i Krist)

The Dangerous Duty of Delight

Desiring God

Does God Desire All to Be Saved?

Don't Waste Your Life

Expository Exultation

Fifty Reasons Why Jesus Came to Die

Finally Alive

Five Points

Future Grace

God Is the Gospel

God's Passion for His Glory

A Godward Heart

A Godward Life

A Hunger for God

Lessons from a Hospital Bed

Let the Nations Be Glad!

A Peculiar Glory

The Pleasures of God

Providence

Reading the Bible Supernaturally

Seeing and Savoring Jesus Christ

Spectacular Sins

The Supremacy of God in Preaching"

(Božja vrhovna vlast u

propovijedanju)

A Sweet and Bitter Providence

Taste and See

Think

This Momentary Marriage

What Jesus Demands from the

World

When I Don't Desire God

Why I Love the Apostle Paul

Radosna vijest o velikom veselju

25 adventskih čitanja

John Piper

 CROSSWAY®
WHEATON, ILLINOIS

Good News of Great Joy: 25 Devotional Readings for Advent

Copyright © 2021 by Desiring God Foundation

Published by Crossway

a publishing ministry of Good News Publisher

Wheaton, Illinois 60187, U.S.A.

This edition published by arrangement with Crossway.

All rights reserved.

Copyright za hrvatsko izdanje digitalne verzije: Radosna Vijest, 2021.

Copyright za hrvatsko izdanje tiskane verzije: Izvori, kršćanski nakladni zavod, 2021.

Sva prava pridržana.

Navodi biblijskih tekstova, ako nije drugačije navedeno, preuzeti su iz
Varaždinske Biblije u izdanju Hrvatskog biblijskog nakladnika, izdanje 2015.
Isticanje dijelova biblijskih citata dodao je autor.

Nakladnik : Izvori, kršćanski nakladnički zavod, Cvjetkova 32, 31000 Osijek

ISBN 978-953-177-115-3 (epub)

ISBN 978-953-177-114-6 (pdf)

ISBN 978-953-177-113-9 (tvrdi uvez)

Urednik digitalne verzije: Stevo Vuletić

Urednik tiskane verzije: Matej Sakač

Prijevod: Maja Nadaždi i Davor Edelinski

Lektura: Ivana Balint-Feudvarski

Grafički urednik: Momir Blažek

Tisak: Kerschoffset d.o.o. – 1000 komada

Tiskano: 2021

Sadržaj

Predgovor 9

Uvod: Što Isus želi ovog Božića? 15

Dan 1 Pripremite put (Lk 1,16-17) 21

Dan 2 Marijin veličanstveni Bog (Lk 1,46-55) 25

Dan 3 Dugo očekivano pohođenje (Lk 1,68-71) 29

Dan 4 Za male Božje ljude (Lk 2,1-5) 33

Dan 5 Golgota se ne može zaobići (Lk 2,6-7) 37

Dan 6 Mir onima koje ljubi (Lk 2,12-14) 41

Dan 7 Mesija za mage (Mt 2,1-2) 45

Dan 8 Nadnaravna betlehemska zvijezda (Mt 2,2) 49

Dan 9 Dvije vrste suprotstavljanja Isusu (Mt 2,3) 55

Dan 10 Zlato, tamjan i smirna (Mt 2,10-11) 59

Dan 11 Zašto je Isus došao (Heb 2,14-15) 63

Dan 12 Zamjena za sjene (Heb 8,1-2) 69

Dan 13 Krajnja stvarnost je tu (Heb 8,1-2. 5) 73

- Dan 14 Ostvarujući to za svoj narod (Heb 8,6) 77
- Dan 15 Život i smrt na Božić (Iv 10,10) 81
- Dan 16 Najuspješnija Božja prepreka (Fil 2,9-11) 85
- Dan 17 Najveće zamislivo spasenje (Jer 31,31) 89
- Dan 18 Božićni model za misiju (Iv 17,18) 93
- Dan 19 Božić je za slobodu (Heb 2,14-15) 97
- Dan 20 Božićna solidarnost (1. Iv 3,8) 101
- Dan 21 Rođenje Pradavnog (Iv 18,37) 105
- Dan 22 Da vjerujete (Iv 20,30-31) 109
- Dan 23 Neopisivi Božji dar (Rim 5,10-11) 115
- Dan 24 Dvije svrhe Božića (1. Iv 3,7-8) 119
- Dan 25 Tri božićna poklona (1. Iv 2,1-2; 3,7-8) 123

Zaključak: Moj najdraži božićni ulomak 129

Dodatak: Starozavjetne sjene i Kristov dolazak 135

Indeks biblijskih tekstova 139

Predgovor

Svrha adventa je obožavanje Isusa. Barem tako mi u službi „Desiring God” gledamo na to. Advent je vrijeme kada strpljivo čekamo, s nadom očekujemo, preispitujemo svoju dušu i pratimo kalendare što su ih označile mnoge crkve, kršćanske obitelji i Isusovi sljedbenici. Biblija nas ne obvezuje da obilježavamo advent. To je stvar izbora, jer riječ je o tradiciji koja se razvila u crkvenoj povijesti kao razdoblje pripreme za dan Božića. Mnogima od nas obilježavanje adventa predstavlja duhovni izazov, drago nam je i korisno.

Riječ „advent“ dolazi iz latinske riječi „adventus“, što znači „dolazak“. Kad je riječ o adventu koji se obilježava svakog prosinca, riječ je o Isusovom prvom dolasku prije dva tisućljeća. Međutim, dotičemo se i Isusova drugog dolaska, kao što vidimo u popularnoj božićnoj pjesmi „Nek’ pjeva svijet“:

„Nek' grijeh i žalost uminu,
 Trn ne napada tlo,
 On donijet će svoj blagoslov
 Gdje bješe prokletstvo.“¹

Advent počinje četvrtu nedjelju pred Božić, a završava na Badnju večer. To znači da je najraniji dan početka adventa, ovisno o tome kad pada nedjelja, 27. studenoga, a najkasniji je 3. prosinca. Dok korizma (razdoblje pripreme za Uskrs) traje četrdeset dana (plus njezinih šest nedjelja), advent može trajati između dvadeset dva i dvadeset devet dana.

Kršćani u cijelom svijetu svakojako proslavljaju advent i obilježavaju ga na razne praktične načine. Neki pale svijeće. Neki pjevaju pjesme. Neki jedu slatkiše. Neki daruju darove. Neki vješaju vijence. Mnogi od nas činimo sve navedeno. Tijekom stoljeća razvili smo brojne dobre načine produživanja proslave Isusova dolaska na više od puka dvadeset četiri sata 25. prosinca. Utjelovljenje Božjeg Sina, „za nas i za naše spasenje“, kako stoji u staroj vjeroispovijedi, isuviše je značajno da bismo mu se posvetili

¹ Isaac Watts, „Joy to the World“, 1719. (Na hrvatskom neslužbeno prevedena kao „Nek' pjeva svijet“.)

samo na jedan dan. Zbilja, u pitanju je nešto što ćemo slaviti cijelu vječnost.

Naša je molitva da vam ova mala knjiga pobožnosti pomogne da zadržite Isusa u središtu svega i da upravo on bude vaše najveće blago ovog adventa. Svijeće i slatkiši imaju svoje mjesto, ali želimo paziti na to da, u svoj toj prosinačkoj strci i žurbi, ipak iznad svega obožavamo Isusa.

Vjerojatno je zato „O, dođite vjerni“ tema ovih adventskih promišljanja.² Ova promišljanja govore o obožavanju Krista Gospodina. Na pojedinim mjestima ćete čuti dijelove iz „O, dođi nam, Emanuele“, a na drugima iz „Božićna se pjesma čuje“.³ Naravno, pojavit će se i *magi*. Međutim, osoba u središtu je Isus: čedo rođeno u Betlehemu, Bogočovjek u povojima, položen u jaslje, predodređen za Golgotu, poslan od Oca da umre i uskrsne za svoj narod.

Uvod je zamišljen tako da se čita prije početka adventa (ili bilo kad tijekom adventa). Zaključak se može čitati kao dodatni tekst za dan Božića (ili bilo kada prije, osobito ako vas zanima najdraži božićni tekst pastora Johna).

2 „O, dođite vjerni“, Živa voda – pjesme duhovne, 1998.

3 „O dođi nam, Emanuele“ i „Božićna se pjesma čuje“, Živa voda – pjesme duhovne, 1998.

Dodatak o starozavjetnim sjenama i Kristovu dolasku odgovara promišljanju za dvanaesti dan (u zagradi ćete naći bilješku).

Neka bi Gospodinu bilo milo produbiti i zasladi vam obožavanje Isusa ovog adventa.

David Mathis
Glavni urednik
„Desiring God“

UVOD

Što Isus želi ovog Božića?

Što Isus želi ovog Božića? Odgovor nam otkrivaju njegove molitve. Za što Isus moli Boga? Njegova najduža molitva nalazi se u Ivanu 17. Vrhunac njegove želje vidimo u 24. stihu.

Među svim nezaslužnim grešnicima na ovom svijetu postoje i oni koje je Bog „dao“ Isusu. To su oni koje je Bog privukao k Sinu (Iv 6,44. 65). To su kršćani: ljudi koji su prihvatili Isusa kao raspetog i uskrsnulog Spasitelja i Gospodina, kao Blago svojeg života (Iv 1,12; 3,17; 6,35; 10,11. 17–18; 20,28). Isus kaže da želi da oni budu s njime.

Ljudi znaju reći da je Bog stvorio čovjeka zato što je bio usamljen. Tada govore: „Bog nas je stvorio zato da bismo bili s njim.“ Bi li se Isus složio? Istina, rekao je da zbilja želi da budemo s njim! Da, ali zašto? Pogledajmo ostatak stiha. Zašto Isus želi da budemo s njim?

„... da promatraju slavu koju si mi dao, jer si me ljubio prije postanka svijeta.“

Bio bi to vrlo neobičan izraz usamljenosti. „Želim da budu sa mnom da bi gledali moju slavu.“ Zapravo, on tu uopće ne iskazuje usamljenost. On iskazuje svoju želju za ispunjenjem naše čežnje, a ne svoje usamljenosti.

Isus nije usamljen. On, Otac i Duh duboko su zadovoljni zajedništvom unutar Trojstva. Mi, a ne on, gladni smo nečega. Ono što Isus želi za Božić jest da mi doživimo ono za što smo stvoreni: da vidimo njegovu slavu i uživamo u njoj.

O, dao Bog da to shvatimo u dubini duše! Isus nas je stvorio (Iv 1,3) da bismo gledali njegovu slavu.

Netom prije odlaska na križ Isus se od sveg srca molio Ocu: „Oče, htio bih [želim!] da oni... budu... zajedno sa mnom, da promatraju slavu koju si mi dao“.

Međutim, to je tek polovica onoga što Isus želi u ovim završnim, kulminirajućim stihovima svoje molitve. Upravo sam spomenuo da smo stvoreni kako bismo gledali njegovu slavu i uživali u njoj. Je li to ono što on želi – ne samo da vidimo njegovu slavu, nego i da uživamo u njoj, da je upijamo, da se veselimo u njoj, cijenimo je, volimo je? Pogledajmo 26., posljednji, stih:

„Objavio sam im tvoje ime, i ubuduće ću ga objavljivati, da u njima trajno bude ljubav kojom si me ljubio, i ja u njima.“

To je završetak molitve. Što Isus u konačnici želi s nama? Ne samo da gledamo njegovu slavu, nego da ga volimo jednakom ljubavlju kakvom Otac voli njega, „da u njima trajno bude ljubav kojom si me ljubio“.

Isusova želja i cilj je da vidimo njegovu slavu te da zatim budemo u stanju voljeti ono što vidimo jednakom ljubavlju kakvom Otac voli Sina. Ne želi reći da ćemo samo oponašati ljubav Oca prema Sinu. Hoće reći da će ljubav samog Oca postati naša ljubav prema Sinu: da ćemo voljeti Sina ljubavlju kojom Otac voli Sina. To je ono što Duh postaje i daruje nam: Očevu ljubav prema Sinu po Duhu.

Ono što Isus najviše želi za Božić je da se njegovi izabrani okupe i prime ono što najviše žele: gledati njegovu slavu i uživati u njoj onako kako Otac uživa u Sinu.

Ono što ja najviše želim ovog Božića je pridružiti vam se (kao i mnogim drugima) u promatranju Krista u svoj njegovoj punini i da zajednički možemo voljeti ono što vidimo ljubavlju koja daleko nadilazi naše malodušne ljudske kapacitete. To je naš cilj za ova adventska duhovna promišljanja. Želimo zajednički gledati Isusa i uživati u

njemu; Isusa, čiji prvi advent (dolazak) sada proslavljamo, i čiji drugi advent iščekujemo.

Tako se Isus moli za nas ovog Božića: „Oče, objavi im moju slavu i pruži im radost kojom se raduješ meni.“ Neka bismo vidjeli Krista Božjim očima i uživali u Kristu s Božjim srcem. To je suština neba. To je dar što ga je Krist došao kupiti za grešnike, po cijeni vlastite smrti umjesto nas.

Pripremite put

Što je Ivan Krstitelj učinio za Izrael, advent može učiniti za nas. Ne dopustite da vas Božić uhvati nespremne. Mislim *duhovno* nespremne. Njegova radost i utjecaj bit će toliko veći ako ste spremni!

Kako biste bili *spremni*...

Prvo, razmišljajte o činjenici da trebamo *Spasitelja*. Prije nego što postane zadovoljstvom, Božić mora biti optužnica. „Danas vam se u Davidovu gradu rodio Spasitelj - Krist Gospodin” (Lk 2,11). Ako vam ne treba Spasitelj, ne treba vam ni Božić. On neće imati namijenjeni utjecaj dok ne osjetite očajničku potrebu za Spasiteljem. Neka ova kratka adventska promišljanja u vama probude gorko-slatki osjećaj potrebe za Spasiteljem.

Drugo, trezveno se preispitujte. Advent je za Božić što je korizma za Uskrs. „Pronikni me svega, Bože, srce mi upoznaj, iskušaj me i upoznaj misli moje: pogledaj, ne

idem li putem pogubnim, i povedi me putem vječnim!“ (Ps 139,23-24). Neka svako srce *pripremi mjesto za Njega...* čisteći kuću.

Treće, njegujte bogocentrično iščekivanje i uzbuđenje u svome domu, pogotovo za djecu. Ako ste uzbuđeni zbog Krista, bit će i oni. Ako Božić možete učiniti uzbudljivim samo materijalnim stvarima, kako će djeca dobiti žeđ za Bogom? Pokušajte biti maštoviti kako biste djeci približili čudo kraljeva dolaska.

Četvrto, provodite vrijeme u Pismima i pamćenju važnih ulomaka! „Nije li riječ moja poput vatre – riječ je Jahvina“ (Jer 23,29)! Okupite se oko vatre ovog adventa. Toplo je. Blista bojama milosti. To je lijek za tisuću boli. To je svjetlo u tamnoj noći.

Marijin veličanstveni Bog

Marija jasno vidi ono najizvanrednije vezano uz Boga: On samo što nije promijenio tijekom ljudske povijesti; tri najvažnija desetljeća svih vremena samo što nisu počela.

Gdje je Bog? Bavi se dvjema neprimjetnim, poniznim ženama. Jedna je u poodmakloj dobi i nerotkinja je (Elizabeta), dok je druga mlada i djevica je (Marija). Marija je toliko dirnuta ovim viđenjem Boga koji voli ponizne da počinje pjevati pjesmu koja je postala poznata kao „Hvalospjev Marijin“.

U Lukinu zapisu Marija i Elizabeta predstavljene su kao predivne junakinje. On voli vjeru ovih žena. Izgleda da je ono što ga najviše impresionira, i što želi da njegovu plemenitom čitatelju Teofilu ostane u trajnom sjećanju, upravo skrušenost i radosna poniznost Elizabete i Marije dok se pokoravaju svome veličanstvenom Bogu.

Elizabeta u Evanđelju po Luki 1,43 kaže: „Odakle onda meni to da majka Gospodina moga dolazi k meni?“ Marija u Evanđelju po Luki 1,48 kaže: „Milostivo pogleda na neznatnu službenicu svoju.“

Jedini ljudi čija duša uistinu može veličati Gospodina su ljudi poput Elizabete i Marije – ljudi koji priznaju svoj skrušeni položaj i koji su oduševljeni susretljivošću veličanstvenog Boga.

Dugo očekivano pohođenje

Zapazite dvije izvanredne stvari u ovim riječima Elizabetina muža Zaharije u Evanđelju po Luki 1,68-71.

Prvo, devet mjeseci ranije, Zaharija nije vjerovao da će njegova žena imati dijete. Međutim, sad, ispunjen Svetim Duhom, toliko je uvjeren u Božje otkupiteljsko djelo u Mesiji koji dolazi da o tome govori u prošlom vremenu: „pohodi i otkupi narod svoj“. Za um vjere, Božji je obećani čin već sad kao izvršen. Zaharija je naučio uzeti Boga za riječ i zato ima tako izvanrednu sigurnost: Bog „pohodi i otkupi“ (Lk 1,68 Jeruzalemska Biblija).

Drugo, dolazak Isusa Mesije pohođenje je Boga našem svijetu: *Bog Izraela* pohodio je i otkupio. Stoljećima su Židovi posustajali pod uvjerenjem da se Bog povukao: duh proročanstava je prestao, Izrael je pao u ruke Rima, a svi su pobožni u Izraelu čekali Božje pohođenje. Luka nam govori da je pobožni Šimun „očekivao utjehu Izraelovu“

(Lk 2,25). Isto tako, Ana, žena molitve, „očekivala je otkupljenje Jeruzalema“ (Lk 2,38).

To su bili dani velikog iščekivanja. Sad, dugoočekivano Božje pohođenje samo što se nije dogodilo – uistinu, on je ubrzo nakon toga došao na način koji nitko nije očekivao.

Za male Božje ljude

Jeste li ikad razmišljali o tome kako je nevjerojatno da je Bog unaprijed odredio da će se Mesija roditi u Betlehemu (kako to pokazuje proročanstvo iz Miheja 5)? Je li vam čudesno da je sve uredio tako da su, kad je vrijeme došlo, Mesijina majka i zakonski otac živjeli u Nazaretu, a ne u Betlehemu, te da je Bog, ne bi li ispunio svoju riječ i doveo to dvoje malih ljudi u Betlehem toga prvog Božića, na srce cara Augusta stavio da se sav rimski svijet treba upisati u svome rodnom gradu? Odredba za cijeli svijet kako bi dvoje ljudi odveo na put od sto deset kilometara!

Jeste li se ikad osjetili, poput mene, malim i beznačajnim u svijetu od sedam milijarda ljudi, gdje u vijestima slušamo samo o velikim političkim, ekonomskim i društvenim pokretima te izvanrednim ljudima koji imaju moć i prestiž? Ako jeste, nemojte da vas to obeshrabri ili rastuži. Jer, u Pismu se podrazumijeva da sve goleme političke i industrijske

sile bez njihova znanja vodi Bog i to ne radi njih, nego radi malih Božjih ljudi – male Marije i malog Josipa koji su morali doći iz Nazareta do Betlehema. Bog rukovodi carstvom kako bi blagoslovio svoju djecu.

Nemojte misliti, zato što ste iskusili nevolju u svome malom svijetu, da se Božja ruka skratila. Nije naš prosperitet, nego naša svetost ono što on traži svim svojim srcem. Kako bi do toga došao, on upravlja cijelim svijetom. Kao što Mudre izreke 21,1 kažu: „Kraljevo je srce u ruci Jahve kao voda tekućica; vodi ga kuda god hoće.“ Uvijek ga koristi u službi spasenja i posvećenja njegova naroda.

On je veliki Bog za male ljude i imamo velik razlog da se radujemo zato što, sasvim nesvjesno, svi kraljevi, predsjednici, premijeri i kancelari svijeta slijede suverene uredbe našeg Oca na nebu kako bi mi, djeca, mogli postajati sličnijima slici njegova Sina, Isusa Krista, a potom ući u njegovu vječnu slavu.

Golgota se ne može zaobići

Ako Bog tako vlada svijetom da je iskoristio popis pučanstva na razini carstva da dovede Mariju i Josipa u Betlehem, očekivali biste da se zasigurno mogao pobrinuti da u gostionici bude mjesta za njih.

Da, mogao je. Apsolutno je mogao! Isus je *mogao* biti rođen u bogatoj obitelji. *Mogao* je pretvoriti kamenje u kruh u pustinji. *Mogao* je pozvati 10 000 anđela u pomoć u Getsemanskom vrtu. *Mogao* je sići s križa i spasiti se. Nije važno što je Bog *mogao* učiniti, nego što je *htio* učiniti.

Iako je Krist bio bogat, Božja volja je bila da ipak zbog vas postane siromašan. Znakovi „Nema mjesta“ po svim motelima u Betlehemu bili su tamo *radi vas*. „*Radi vas* od bogataša postao je siromah“ (2. Kor 8,9).

Bog vlada svime, čak i kapacitetom hotela i dostupnih apartmana, radi svoje djece. Cesta prema Golgoti počela je

znakom „Nema mjesta“ u Betlehemu i završila pljuvanjem te ruganjem na križu u Jeruzalemu.

Ne smijemo zaboraviti da je Isus rekao: „Ako tko hoće ići za mnom, neka se odreče samog sebe, neka svaki dan uzme križ svoj i neka me slijedi“ (Lk 9,23).

Pridružujemo mu se na cesti prema Golgoti i čujemo ga kako kaže: „Sjetite se riječi koju vam rekoh: ‘Nije sluga veći od svoga gospodara!’ Ako su mene progonili, i vas će progoniti“ (Iv 15,20).

Onome koji zaneseno govori: „Ja ću te slijediti kamo god pođeš!“ Isus odgovara: „Lisice imaju jame i ptice nebeske gnijezda, a Sin Čovječji nema gdje nasloniti glavu“ (Lk 9,57-58).

Da, Bog se mogao pobrinuti da Isus ima sobu u trenutku svog rođenja. Međutim, to bi bilo skretanje s ceste prema Golgoti.

Mir onima koje ljubi

Mir kome? Postoji jedna tmurna nota u slavljenju anđela. Mir među ljudima na kojima je njegova naklonost. Mir među ljudima koji su mu ugodni. Međutim, bez vjere je nemoguće ugoditi Bogu (Heb 11,6). Dakle, Božić ne donosi mir svima.

Isus je rekao: „U ovome se sastoji sud: Svjetlo je došlo na svijet, a ljudi su više voljeli tamu nego Svjetlo, jer su im djela bila zla“ (Iv 3,19). Ili, kako je stari Šimun rekao kad je vidio dijete Isusa: „Gle! Ovaj je određen za propast i uskrsnuće mnogih u Izraelu, za znak kojemu će se protiviti... da bi se otkrile misli mnogih srdaca“ (Lk 2,34-35). O, koliko je onih koji gledaju vani na pust i hladan božićni dan i ne vide ništa drugo osim toga.

„K svojim dođe, ali ga njegovi ne primiše. A svima koji ga primiše dade vlast da postanu djeca Božja“ (Iv 1,11-12). Samo je svojim učenicima Isus rekao: „Ostavljam vam mir;

mir, i to svoj, dajem vam. Ja vam ga ne dajem kakav svijet daje. Neka se ne uznemiruje i ne plaši vaše srce“ (Iv 14,27).

Ljudi koji uživaju Božji mir koji nadilazi svaku spoznaju oni su koji u svemu prošnjom i molitvom svoje potrebe iznose Bogu (Fil 4,6-7).

Ključ koji otključava škrinju s blagom Božjeg mira vjera je u Božja obećanja. Zato Pavao moli: „A Bog, izvor nade, neka vam dadne potpunu radost i mir *u vjeri*“ (Rim 15,13). Kad se *uistinu* pouzdajemo u Božja obećanja i imamo radost, mir i ljubav, onda je Bog proslavljen.

Slava Bogu na visini i na Zemlji mir ljudima koje ljubi! Svima - iz svakoga naroda, jezika, plemena i nacije - koji vjeruju.

Mesija za mage

Za razliku od Luke, Matej nam ne govori o pastirima koji su došli posjetiti Isusa u štalici. Njegov fokus je odmah na strancima - poganima, nežidovima - koji dolaze s istoka slaviti Isusa.

Dakle, Matej od početka do kraja svog Evandjelja Isusa opisuje kao univerzalnog Mesiju za sve narode, a ne samo za Židove.

Ovdje su prvi štovatelji dvorski čarobnjaci, ili astrolozi, ili mudraci koji nisu iz Izraela, već s istoka – možda iz Babilona. Bili su pogani, tako da su ih obredni zakoni Staroga zavjeta držali nečistima.

Na kraju Evandjelja po Mateju, Isusove posljednje riječi su: „Dana mi je sva vlast, nebeska i zemaljska. Zato idite i učinite sve narode učenicima mojim“ (Mt 28,18-19).

Ovo ne samo da je otvorilo vrata za nas pogane da se radujemo u Mesiji, nego je i dodalo dokaz da je on Mesija.

Naime, jedno od opetovanih proročanstava bilo je da će narodi i kraljevi, zapravo, doći k njemu kao vladaru svijeta. Na primjer, Izaija 60,3: „K tvojoj svjetlosti koračaju narodi, i kraljevi s istoka tvoga sjaja.“

Dakle, Matej dodaje dokaz Isusovu mesijanstvu i pokazuje da on je Mesija – Kralj, Ispunitelj obećanja – za sve narode, a ne samo za Izrael.

Nadnaravna betlehemska zvijezda

Biblija nas iznova i iznova ostavlja s pitanjima u pogledu točnoga događanja nekih određenih stvari. Kako je ova „zvijezda“ dovela mage s istoka u Jeruzalem?

Ne piše da ih je vodila ili išla pred njima. Piše samo da su vidjeli zvijezdu na istoku (Mt 2,2) i došli u Jeruzalem. Također, kako je zvijezda išla pred njima u 8 kilometara dugoj šetnji od Jeruzalema do Betlehema, kako to kaže Matej 2,9? I kako se zvijezda zaustavila „nad mjestom gdje bijaše dijete“?

Odgovor je: ne znamo. Mnogi su to pokušali objasniti putem konjunkcije planeta ili pojavom kometa, supernova ili čudesnih svjetala. Mi jednostavno ne znamo. Ohrabrit ću vas da se ne okupirate previše stvaranjem teorija koje su na kraju samo privremene i nemaju neko duhovno značenje.

Iako će netko možda reći da previše generaliziram, ipak ću riskirati i upozoriti. Naime, ljudi koji se okupiraju takvim stvarima, kao što je ova sa zvijezdom ili kako se Crveno more razdijelilo ili kako je mana padala ili kako je Jona preživio u utrobi ribe ili kako se Mjesec pretvara u krv, uglavnom su ljudi koji imaju, ono što ja volim nazvati, mentalitet za nevažno.

U njima ne vidite doboko vrednovanje velikih središnjih istina evanđelja: Božje svetosti, ružnoće grijeha, čovjekove bespomoćnosti, Kristove smrti, opravdanja samo vjeron, posvećujućeg djela Duha, slavu Kristova povratka i Posljednji sud. Čini se da vas oni svojim člancima ili knjigama uvijek vode na sporedne staze, oduševljeno se baveći nečim marginalnim, dok se pritom rijetko raduju velikim središnjim stvarnostima.

Međutim, ono što jasno znamo o zvijezdi jest da je radila nešto što sama od sebe nije mogla: vodila je mage do Božjeg Sina kako bi ga štovali.

Samo jedna osoba u biblijskom razmišljanju može stajati iza namjere u zvijezdama, a to je sam Bog.

Dakle, lekcija je jasna: Bog je vodio strance Kristu kako bi ga štovali. Činio je to globalnim, vjerojatno čak i svemirskim, utjecajem i snagom.

Luka pokazuje da Bog utječe na čitavo Rimsko Carstvo da bi se popis stanovništva dogodio u pravo vrijeme kako bi nevažna djevica došla u Betlehem i ispunila proročanstvo svojim porodom. Matej pokazuje da Bog utječe na zvijezde na nebu kako bi doveo šaćicu stranaca u Betlehem da štiju Sina.

To je Božji dizajn. On je to činio onda. Čini to i danas. Njegov je cilj da narodi, svi narodi (Mt 24,14), štiju Sina. To je Božja volja za svakoga u vašem uredu na poslu, u vašem susjedstvu i u vašem domu. Kako piše u Ivanovu evanđelju 4,23: „Otac takve klanjaoce želi.“

Na početku Evanđelja po Mateju još uvijek imamo uzorak „dođite-vidite“, ali na kraju je uzorak „idite-recite“. Magi su došli i vidjeli. Mi trebamo ići i govoriti.

Međutim, ono što se nije promijenilo je Božja namjera i sila u okupljanju naroda kako bi proslavljali njegova Sina. Veličanje Krista u slavljenju svih naroda razlog je zašto ovaj svijet postoji.

Dvije vrste suprotstavljanja Isusu

Isus je problem ljudima koji ga ne žele slaviti i izaziva otpor prema onima koji ga slave. Ovo vjerojatno nije ono glavno što Matej ima na umu, ali se od toga ne može pobjeći kako priča napreduje dalje.

U ovoj priči postoje dvije vrste ljudi koje ne žele slaviti Isusa.

Prva su vrsta oni koji jednostavno ne čine ništa u vezi Isusa. On ne postoji u njihovim životima. Ovu grupu predstavljaju svećenički glavari i narodni književnici. Matejevo Evanđelje 2,4 kaže: „Sazva sve glavare svećeničke i narodne književnike, te se u njih uze propitkivati gdje se ima roditi Krist.“ Oni su mu to rekli i to je bilo to, sve se vratilo na staro. Puka tišina i neaktivnost vođa krajnje je neprimjerena veličini onoga što se događalo.

Matejevo Evanđelje 2,3 kaže: „Kad to ču kralj Herod, uplaši se, a s njim i sav Jeruzalem.“ Drugim riječima, okolo

su kružile glasine da je netko mislio da se rodio Mesija. Strašna je pasivnost svećeničkih glavara: Zašto nisu otišli s magima? Nisu bili zainteresirani. Nisu svim srcem željeli pronaći Sina Božjega i štovati ga.

Druga su vrsta ljudi koji ne žele slaviti Isusa oni koji su duboko ugroženi njime. U ovoj priči to je Herod. On se stvarno boji. Toliko da vara i laže i zatim počinja masovno ubojstvo samo kako bi se riješio Isusa.

Dakle, i danas će ove dvije vrste suprotstavljanja doći protiv Krista i onih koji ga slave. Ravnodušnost i neprijateljstvo. Iskreno se nadam da se vi ne nalazite u jednoj od tih skupina.

S druge strane, ako ste kršćanin, neka ovaj Božić bude vrijeme kad ćete ponovno razmisliti o značenju i cijeni štovanja ovoga Mesije.

Zlato, tamjan i smirna

Boga ne poslužuju ljudske ruke, kao da bi nešto trebao (Dj 17,25). Darovi koje su donijeli magi nisu darovani kako bi bili pomoć ili radi potrebe. Vladaru je na sramotu ako mu strani posjetioci dolaze s humanitarnim paketima.

Niti su ovi pokloni trebali biti mito. Ponovljeni zakon 10,17 kaže da se Boga ne može podmititi. Pa, što su onda značili ovi darovi? Kako su oni štovanje?

Darovi dani imućnim ljudima odraz su darovateljeve želje da pokaže ili kaže koliko mu je ta osoba divna. Na određeni način, davanje darova Kristu nalik je postu, kada se odreknete nečega kako biste pokazali da vam je Krist vrijedniji od toga.

Kad na ovaj način dajete Kristu dar, kažete: „Radost koju ja tražim (sjetite se Mateja 2,10 gdje piše da su se magi obradovali velikom radošću kad su vidjeli zvijezdu) nije nada da ću se obogatiti trampeći se s tobom ili dogovarajući

neku isplatu. Nisam k tebi došao zbog tvojih *stvari*, već zbog *tebe*. I ovu želju sad pojačavam i pokazujem odričući se *stvari*, u nadi da ću u tebi uživati više. Dajući ti ono što ne trebaš, a u čemu bih ja mogao uživati, govorim iskrenije i autentičnije: “Ti si moje blago, a ne ove stvari.”

Mislim da to znači slaviti Boga darovima zlata, tamjana i smirne ili bilo čime drugim što želimo dati Bogu.

Neka Bog probudi u nama želju za samim Kristom, da iz srca možemo reći: „Gospodine Isuse, ti si Mesija, kralj Izraela. Svi će narodi doći i pokloniti se pred tobom. Bog rukovodi svijetom kako bi ti bio proslavljen. Stoga, na kakav god otpor naišao, radosno priznajem tvoj autoritet i dostojanstvo, i donosim ti svoje darove kako bih iskazao da ti jedini možeš zadovoljiti moje srce.“

Zašto je Isus došao

Mislim da mi je Hebrejima 2,14-15 najdraži adventski tekst zato što ne znam ni za jedan drugi koji tako jasno izražava povezanost između početka i kraja Isusova zemaljskog života, odnosno vezu između utjelovljenja i raspeća. U njemu se jasno vidi zašto je Isus došao, naime, da umre. Bilo bi odlično koristiti ovaj tekst s nevjernim prijateljem ili članom obitelji i voditi ga korak po korak kroz vaš kršćanski pogled na Božić. Moglo bi to ići ovako:

„Sad, budući da djeca imaju zajedničku krv i meso...“

Izraz „djeca“ iz prijašnjeg je stiha (Heb 2,13) i odnosi se na duhovne potomke Krista, Mesije (vidi Iz 8,18; 53,10). To su i „djeca Božja“ (Iv 1,12). Drugim riječima, šaljući Krista, Bogu je posebno na umu bilo spasenje njegove „djece“.

Istina je da je „Bog tako ljubio svijet da je dao [Isusa]“ (Iv 3,16). Ali također je istina da je Bog posebno skupljao „razasutu djecu Božju“ (Iv 11,52). Božji dizajn bio je ponuditi Krista svijetu, a da posljedice budu spasenje njegove „djece“ (vidi 1. Tim 4,10). Možete iskusiti posvojenje prihvaćajući Krista (Iv 1,12).

„... jednako i sam postade sudionik u tome [krvi i mesu]...“

Ovo znači da je Krist postojao i prije utjelovljenja. On je bio duh. Bio je vječna Riječ. Bio je s Bogom i bio je Bog (Iv 1,1; Kol 2,9). Međutim, uzeo je krv i meso i odjenuo svoje božanstvo ljudskoću. Postao je u potpunosti čovjek i ostao u potpunosti Bog. Velika je to misterija na puno načina, ali to je u srcu naše vjere – i to je ono što Biblija naučava.

„... da smrću...“

Razlog zašto je postao čovjekom bio je kako bi umro. Kao Bog, nije mogao umrijeti za grešnike, ali kao čovjek je mogao. Njegov je cilj bio da umre. Stoga, morao se roditi kao čovjek. Rodio se da umre. Veliki je petak razlog Božića.

O tome treba govoriti danas kada govorimo o značenju Božića.

„... uništi onoga koji ima vlast nad smrću, to jest đavla...“

Krist je smrću izvadio očnjake đavlu. Kako? Prekrivajući sav naš grijeh. Znači da Sotona nema pravnih osnova tužiti nas pred Bogom. „Tko će podići tužbu protiv izabranika Božjih? Bog koji ih opravdava?“ (Rim 8,33) – na osnovu čega ih opravdava? Kroz Isusovu krv (Rim 5,9). Sotonino krajnje oružje protiv nas naš je vlastiti grijeh. Ako ga je Isusova smrt odnijela, onda je glavno Sotonino oružje - jedino smrtonosno oružje koje ima - uzeto iz njegovih ruku. Ne može podići tužbu za našom smrtnom kaznom jer nas je Sudac oslobodio po smrti svoga Sina!

„... i da oslobodi sve koji cijeli život bijahu podvrgnuti ropstvu strahom od smrti.“

Dakle, slobodni smo od straha od smrti. Bog nas je opravdao. Sotona ne može promijeniti njegovu odluku. Bog traži da ona, zbog naše *krajnje* sigurnosti, ima *trenutni* utjecaj na naše živote. On želi da sretan kraj odnese ropstvo i strah od sadašnjice.

Ako se ne trebamo bojati svoga posljednjeg i najvećeg neprijatelja, smrti, onda se ničega ne trebamo bojati. Možemo biti slobodni. Slobodni za radost. Slobodni za druge.

O, kako nam je divan božićni dar Bog dao! To je dar koji mi možemo dati svijetu!

Zamjena za sjene

Poanta Poslanice Hebrejima je da Isus Krist, Božji Sin, nije došao da se uklopi u svjetski sustav svećeničke službe kao najbolji i konačni ljudski svećenik, nego je došao ispuniti i dokrajčiti taj sustav i svu našu pažnju usmjeriti na sebe - služeći nam najprije na Kalvariji kao naša konačna žrtva, a potom na nebu kao naš konačni svećenik.

Šator u Starom zavjetu, svećenici i žrtve bili su sjene. Sad je došla stvarnost i sjene nestaju.

Evo jedne adventske usporedbe za djecu i one od nas koji smo nekad bili djeca i sjećamo se kako je to bilo. Pretpostavite da se vi i mama razdvojite u trgovačkom centru. Obuzima vas strah i panika, i ne znate kojim putem krenuti. Otrčite na jedan kraj reda s policama i tik prije nego li počnete plakati, vidite sjenu na podu na kraju reda koja izgleda baš kao vaša mama. Odjednom vas ispuni nada.

No, što je bolje? Nada zato što ste vidjeli sjenu ili prizor majke koja dolazi iza ugla i spoznaja da je to doista ona?

Tako to izgleda kad Isus dolazi da bi postao naš veliki Svećenik. To je Božić. Božić je zamjena sjena pravom stvari: mama koja dolazi iza ugla te olakšanje i radost koju to pruža malome djetetu.

Krajnja stvarnost je tu

Već smo to vidjeli, ali ima još. Božić je zamjena sjena pravom stvari.

Stihovi u Hebrejima 8,1-2 i 5 na neki su način sažetak. Poanta je da jedan svećenik, koji ide između nas i Boga, koji nas izmiruje s njim i moli za nas, nije običan, slab, grešan, smrtni svećenik kao u vrijeme Starog zavjeta. On je Božji Sin – jak, bezgrešan, neuništivog života.

Ne samo to, on ne služi u zemaljskom šatoru koji ima ograničeno mjesto i veličinu, koji stari, kojega izgriza moljac, koji biva natopljen, spaljen, poderan i ukraden. Ne, Hebrejima 8,2 kaže da je Krist „službenik Svetišta i pravog Šatora, onoga koji podiže Gospodin, a ne čovjek“. To nije sjena. To je stvarnost u nebu. To je bacilo sjenu na Sinaj, koju je Mojsije prepisao.

Prema Hebrejima 8,1, nešto divno u vezi stvarnosti koja je veća od sjene je i to što naš veliki Svećenik sjedi s desne

strane prijestolja Veličanstva. Nijedan svećenik Starog zavjeta to nije mogao reći.

Isus stvari rješava izravno s Bogom Ocem. Ima počasno mjesto pokraj Oca koji ga beskrajno voli i poštuje. Stalno je s Bogom. To nije sjena stvarnosti kao zavjese, zdjele, stolovi, svijeće, odore, rese, ovce, koze i golubovi. To je krajnja, završna stvarnost: Bog i njegov Sin u odnosu ljubavi i svetosti za naše vječno spasenje.

Krajnja su stvarnost osobe Božanstva u odnosu, koje razmatraju kako će se njihovo veličanstvo, svetost, ljubav, pravda, dobrota i istina očitovati u otkupljenim ljudima.

Ostvarujući to za svoj narod

Prema Hebrejima 8,6, Krist je Posrednik novog Saveza. Što to znači? To znači da je Njegova krv, krv saveza (Lk 22,20; Heb 13,20), konačno i potpuno kupila i osigurala ispunjenje Božjih obećanja za nas.

To znači da Bog, prema svojim novosaveznim obećanjima, uzrokuje unutarnju transformaciju po Kristovu Duhu.

To također znači da Bog svu svoju transformaciju u nama izvodi kroz vjeru u sve što je Bog za nas u Kristu.

Novi je savez kupljen Kristovom *krvi*, ostvaren po Kristovom *Duhu* i prisvojen *vjerom* u Krista.

Najbolje mjesto gdje možemo vidjeti kako Krist radi kao Posrednik novog saveza je u Poslanici Hebrejima 13,20-21:

„A Bog, izvor mira, koji izvede od mrtvih našega Gospodina Isusa, velikog pastira ovaca zbog krvi vječnoga Saveza, neka vas osposobi za svaku vrstu dobrog djela, da možete izvršiti njegovu volju! Neka ostvari u nama ono što je pred

njim ugodno *po Isusu Kristu*, komu slava u vijeke vjekova! Amen.“

Riječi „neka ostvari u nama ono što je pred njim ugodno“ opisuju što se događa kad Bog piše zakon na naša srca u novom savezu. Riječi „po Isusu Kristu“ opisuju Isusa kao Posrednika ovoga slavnog djela suverene milosti.

Dakle, značenje Božića nije samo u tome da je Bog zamijenio sjene stvarnošću nego i da uzima stvarnost i čini je stvarnom za svoj narod. On je upisuje na naša srca. On ne stavlja pred vas božićni dar spasenja i transformacije kako biste ga vi podigli svojom snagom. On ga podiže i stavlja u vaše srce i vaš um, i zapečaćuje vas kao dijete Božje.

Život i smrt na Božić

Dok sam pripremao ovo dnevno čitanje, primio sam vijest da je upravo umrla Marion Newstrum. Marion i njezin muž Elmer bili su dio naše crkve „Betlehem“ dok većina naših članova još nije bila ni rođena. Umrla je u osamdeset sedmoj godini života, a u braku su bili šezdeset četiri godine.

Kad sam razgovarao s Elmerom i rekao mu da želim da bude snažan u Gospodinu i ne preda se, rekao je: „On mi je bio pravi prijatelj.“ Molim se da bi svi kršćani mogli reći na kraju svog života: „Krist mi je bio pravi prijatelj.“

Svakog adventa obilježavam godišnjicu smrti svoje majke. Napustila nas je u pedeset šestoj godini u autobusnoj nesreći u Izraelu. Bilo je to 16. prosinca 1974. godine. Ti su mi događaji i danas nevjerovatno živi. Ako si dopustim, lako bih mogao početi plakati, na primjer, razmišljajući o tome da je moji sinovi nikad nisu upoznali. Pokopali smo je dan nakon Božića. Kakav dragocjen Božić je to bio!

Ovoga Božića mnogi od vas osjećaju gubitak naglašenije nego prije. Nemojte to blokirati. Neka dođe. Osjetite to! Čemu ljubav ako ne radi toga da pojača naše osjećaje, i u životu i u smrti? Međutim, nemojte biti ogorčeni. Ogorčenost je tragično autodestruktivna.

Isus je došao za Božić da bismo mogli imati vječni život. „Ja sam došao da ovce imaju život i da ga imaju u izobilju“ (Iv 10,10). Elmer i Marion razgovarali su o tome gdje žele provesti svoje posljednje godine. Elmer je rekao: „Marion i ja smo se složili da će naš krajnji dom biti s Gospodinom.“

Nedostaje li vam vaš obiteljski dom? Imam obitelj koja mi dolazi za praznike. Dobar je to osjećaj zato što smo i ja i oni u dubini našega bića osmišljeni za posljednji povratak Kući. Svi ostali dolasci kući samo su predokus. A predokusi su dobri.

Osim kad postanu zamjena. O, ne dopustite da slatke stvari ovoga doba postanu zamjena za krajnju, veliku, sveugodnu Slatkoću. Neka svaki gubitak i svaki užitak pošalje našim srcima čežnju za nebom.

Božić. Što je to negoli ovo: *Ja sam došao da oni imaju život?* Marion Newstrum, Ruth Piper, i vi i ja – da mi možemo imati život, sad i za vječnost.

Neka vaše *sad* bude bogatije i dublje ovoga Božića tako što ćete piti na izvoru *vječnosti*. Tako je blizu.

Najuspješnija Božja prepreka

Božić je označio početak najuspješnije Božje prepreke. On je uvijek uživao pokazivati svoju moć kroz ono što se činilo kao poraz, izvodeći taktička povlačenja kako bi dobio strateške pobjede.

U Starome je zavjetu Josipu, jednome od dvanaest Jakovljevih sinova, u snu bila obećana slava i moć (Post 37,5-11). Međutim, da bi postigao tu pobjedu morao je postati rob u Egiptu. Kao da to nije bilo dovoljno, kad su mu se uvjeti života poboljšali zbog njegova integriteta, učinjen je gorim od roba: zatvorenikom.

Međutim, sve je to bilo planirano. Naime, u zatvoru je upoznao faraonova peharnika koji ga je na kraju doveo faraonu, a ovaj ga je postavio nad Egiptom. Kakav neobičan put do slave!

Ali to je Božji put, čak i za Njegova Sina. On se lišio sebe i uzeo narav sluge. Gore od sluge – zatvorenika – koji je bio smaknut. No, kao i Josip, zadržao je svoj integritet. „Zato

ga Bog uzdiže na najvišu visinu i dade mu jedincato ime koje je iznad svakog drugog imena, da se Isusovu imenu pokloni svako koljeno“ (Fil 2,9-10).

Ovo je Božji put i za nas. Nama je obećana slava – *ako* ćemo patiti s njim (Rim 8,17). Put prema gore vodi dolje. Put prema naprijed je unatrag. Put prema uspjehu je kroz božanski određene prepreke. One će uvijek imati izgled i osjećaj neuspjeha.

Ako nas Josip i Isus nečemu uče ovog Božića, onda je to ovo: „Bog je bio okrenuo ono na dobro!“ (Post 50,20).

Uplašeni sluge, nanovo se ohrabrite
jer oblaci kojih se toliko bojite
puni su milosti i razbit će se
te vas blagoslovom okupati.⁴

4 William Cowper, „God Moves in a Mysterious Way“, 1773.

Najveće zamislivo spasenje

Bog je pravedan i svet i odvojen od grešnika poput nas. To je naš najveći problem na Božić i u svako drugo doba. Kako li ćemo se pomiriti s pravednim i svetim Bogom?

Unatoč tomu, Bog je milosrdan i obećao je u Jeremiji, 31. poglavlju (petsto godina prije Krista) da će jednog dana učiniti nešto novo. Zamijenit će sjene stvarnošću Mesije, snažno će ući u naše živote i napisati svoju volju na naša srca, kako ne bismo bili ograničeni izvana, već iznutra voljni voljeti, pouzdati se i slijediti Njega.

To bi bilo najveće zamislivo spasenje – kad bi nam Bog ponudio najveću realnost svemira da u njoj uživamo, a da nas zatim ona pokrene kako bismo vidjeli da možemo uživati u njoj s najvećom mogućom slobodom i radošću. O tome bi božićnome daru vrijedilo pjevati.

To je, zapravo, ono što je obećao. No, postojala je velika prepreka. Naš grijeh. Odvojenje od Boga zbog naše nepravednosti.

Kako će sveti i pravedni Bog tretirati nas, grešnike, s toliko dobrote da nam da najveću realnost svemira (svog Sina) da u njemu uživamo najvećom mogućom radošću?

Odgovor je da je Bog stavio naše grijehе na svog Sina i tamo ih osudio, kako bi ih mogao maknuti iz svog uma i postupati s nama milosrdno te ostati pravedan i svet u isto vrijeme. Poslanica Hebrejima 9,28 kaže da je Krist „prinesen samo jedanput da uzme grijehе mnogih“.

Krist je nosio naše grijehе u svome tijelu kad je umro (1. Pt 2,24). Uzeo je našu osudu (Rim 8,3). Poništio je našu krivnju (Rim 8,1). A to znači da su naši grijesi nestali (Dj 10,43). Ne ostaju u Božjem umu kao temelj za osudu. U tome smislu, on ih „zaboravlja“ (vidi Jer 31,34). Oni su progutani u Kristovoj smrti.

To znači da je Bog sad slobodan, u svojoj pravednosti, obasuti nas neizrecivo velikim obećanjima novoga saveza. Daje nam Krista, najveću stvarnost svemira, za naše uživanje. I on piše svoju volju – njegovo srce – na naša srca kako bismo mogli voljeti i slijediti Krista te se pouzdati u njega iznutra prema van, slobodno i radosno.

Božićni model za misiju

B ožić je model za misiju. Misijske su djelatnosti ogledalo Božića. Kako ja, tako i ti.

Na primjer, opasnost. Krist je došao svojim, a njegovi ga nisu primili. Kovali su urotu protiv njega. Nije imao trajnog doma. Podigli su lažne optužbe protiv njega. Bičevali su ga i izrugivali mu se. Umro je nakon tri godine službe. Kao i njemu, sve se to može i vama dogoditi.

Ali, postoji gora opasnost od ijedne od ovih kojoj je Isus *pobjegao*. Pobjegnite joj i vi!

Sredinom 16. stoljeća misionar Francis Xavier (1506. – 1552.) pisao je ocu Perezu od Malacce (danas dio Indonezije) o opasnostima svoje misije u Kini. Rekao je:

„Opasnost svih opasnosti bila bi izgubiti pouzdanje i sigurnost u Božje milosrđe... Ne vjerovati njemu bilo bi gore nego bilo koje fizičko zlo koje nam svi Božji neprijatelji

zajedno mogu nanijeti jer bez Božjeg dopuštenja ni đavli ni njihovi ljudski službenici ne mogu nas skrenuti nimalo.“⁵

Najveća opasnost s kojom se misionar suočava je nepouzdanje u Božje milosrđe. Ako se ta opasnost izbjegne, onda sve ostale opasnosti gube svoj žalac.

Bog svaki bodež čini žezlom u našoj ruci. Kao što kaže J. W. Alexander: „Svaki trenutak sadašnjeg napora bit će milostivo vraćen milijunima godina u slavi.“⁶

Krist je pobjegao opasnosti nepouzdanja. Stoga ga je Bog podigao na najveću visinu! Tako neka bude i s tobom.

Ovoga adventa zapamtite da je Božić model za misiju. Kako ja, tako i vi. Misija znači opasnost. Najveća opasnost je nepovjerenje u Božje milosrđe. Podlegnete li tome, sve je izgubljeno. Pobijedite ovdje i ništa vam ne može nauditi za milijun godina.

5 Iz: „A Letter to Father Perez“ u: *Classics of Christian Missions*, ur. Francis M. DuBose. Nashville: Broadman Press, 1979., str. 221 i d.

6 J. W. Alexander, *Thoughts on Preaching: Classic Contributions to Homiletics*, Edinburgh, Banner of Truth, 1975., str. 108.

Božić je za slobodu

Isus je postao čovjekom jer ono što je bilo potrebno bila je smrt čovjeka koji je bio više od čovjeka. Utjelovljenje je bilo Božja samoosuda na smrt.

Krist nije riskirao smrt. On ju je izabrao. Baš je zato došao, „da služi i dade život svoj kao otkupninu za mnoge“ (Mk 10,45).

Ne čudi što je Sotona pokušao odvratiti Isusa od križa - u pustinji (Mt 4,1-11) i ustima Petra (Mt 16,21-23)! Križ je bio Sotonina propast. Kako ga je Isus uništio?

Hebrejima 2,14 kaže da Sotona ima „vlast nad smrću“. To znači da ima sposobnost učiniti smrt zastrašujućom. „Vlast nad smrću“ je sila koja drži ljude u ropstvu kroz strah od smrti. To je moć koja ljude može držati u grijehu kako bi smrt došla kao užasan kraj.

No, Isus je Sotonu lišio njegove moći. Razoručao ga je. Oblikovao je oklop pravednosti za nas koji nas čini imunima na njegovu osudu. Kako je to učinio?

Svojom je smrću Isus odnio sve naše grijeha, a osobu bez grijeha Sotona ne može osuditi. Primajući oprostjenje postajemo neuništivi. Sotonina je nakana bila uništiti Božju vlast osuđujući Božje sljedbenike u Božjoj sudnici. Međutim, sada, u Kristu, nema više osude. Sotonina izdaja nije uspjela. Njegova je kozmička izdaja spriječena. „Njegov bijes možemo izdržati jer je njegova propast sigurna.“⁷ Križ ga je pregazio i uskoro će i sam izdahnuti.

Božić je za slobodu. Slobodu od straha od smrti.

Isus je našu narav uzeo u Betlehemu i umro našom smrću u Jeruzalemu, kako bismo mogli biti neustrašivi u svome gradu. Da, neustrašivi. Jer, ako je odnesena najveća prijetnja mojoj radosti, zašto bih se onda uzbuđivao oko onih malih? Kako možete reći (stvarno!): „Pa, ne bojim se umrijeti, ali bojim se izgubiti posao“? Ne. Ne. Razmislite!

Ako smrt (kažem, smrt! – bez pulsa, hladno, gotovo!) – ako se smrti više ne bojimo, slobodni smo, uistinu slobodni. Slobodni riskirati bilo što pod suncem za Krista i za ljubav. Nema više ropstva tjeskobi.

Ako vas Sin oslobodi, uistinu ćete biti slobodni!

7 Martin Luther, „A Mighty Fortress Is Our God“, 1527. – 1529.

Božićna solidarnost

Sotonina pokretna traka svakodnevno proizvede milijune grijeha. Pakira ih u goleme teretne avione i odvozi u nebo kako bi ih razasuo pred Bogom i smijao se i smijao i smijao.

Neki ljudi rade puno radno vrijeme na toj pokretnoj traci. Drugi su dali otkaz i vrate se samo ponekad.

Svaka minuta rada na pokretnoj traci čini Boga Sotoninim predmetom ismijavanja. Grijeh je Sotonin posao jer on mrzi svjetlo, ljepotu, čistoću i slavu Božju. Ništa ga ne raduje više nego kad stvorenja nemaju povjerenja i neposlušna su svome Stvoritelju.

Stoga, Božić je dobra vijest za čovjeka i dobra vijest za Boga.

„Sigurna je riječ i zaslužuje punu vjeru: Krist Isus dođe na svijet da spasi grešnike“ (1. Tim 1,15). To je dobra vijest za nas.

„Sin se Božji pojavio zato da uništi đavolska djela“ (1. Iv 3,8). To je dobra vijest za Boga.

Božić je dobra vijest za Boga jer je Isus došao da bi vodio bitku protiv Sotonine tvornice. Ušetao je izravno u tvornicu, pozvao na solidarnost vjerne i započeo masovni odlazak.

Božić je poziv na štrajk u tvornici grijeha. Nema pregovora s upravom. Nema pogađanja. Samo jednomna, nepokolebljiva opozicija proizvodu. Nećemo više sudjelovati u njegovoj proizvodnji.

Cilj božićne solidarnosti je prizemljiti teretne avione. Ona neće koristiti silu ili nasilje, ali će neumoljivom odanošću Istini razotkrivati uvjete đavolske industrije koja uništava život.

Božićna solidarnost neće se predati dok u potpunosti ne ugasi tvornicu.

Kad grijeh bude uništen, Božje će ime biti potpuno oslobođeno optužbi. Nitko mu se više neće moći smijati.

Ako želite dati Bogu dar ovog Božića, iziđite iz tvornice i nemojte se nikad vraćati. Zauzmite svoje mjesto u liniji ljubavi. Pridružite se božićnoj solidarnosti dok se ne skinе sva ljava s veličanstvenoga Božjeg imena kad će on slavno stati usred slavlja pravednih.

Rođenje Pradavnog

Ovo je odličan božićni tekst iako dolazi s kraja Isusova života na Zemlji, a ne s početka.

Primijetite da Isus ne kaže samo da je rođen, nego da je „došao na svijet”. Jedinstvenost njegova rođenja u tome je da njegov početak nije istovremen njegovu rođenju. On je postojao prije nego što se rodio u štalici. Osobnost, karakter, ličnost Isusa iz Nazareta postojala je prije nego što je čovjek Isus iz Nazareta bio rođen.

Teološka riječ kojom se opisuje ova tajna nije *stvaranje*, već *utjelovljenje*. Osoba, ne tijelo, već suštinska osobnost Isusa postojala je prije nego što se rodio kao čovjek. Njegovo rođenje nije bilo dolazak u postojanje nove osobe, već dolazak u svijet beskrajno stare osobe. U Miheju 5,1, 700 godina prije nego što se Isus rodio, piše:

„A ti, Betleheme Efrato, najmanji među kneževstvima Judinim, iz tebe će mi izaći onaj koji će vladati Izraelom; njegov je iskon od davnina, od vječnih vremena.“

Misterij Isusova rođenja nije samo da ga je rodila djevica. To je čudo Bog namijenio kako bi svjedočilo čak i za nešto veće, naime, da je dijete rođeno na Božić bila osoba koja je postojala „od davnina, od vječnih vremena“.

Stoga zaključujemo da je njegovo rođenje bilo svrhovito. Prije nego što se rodio, razmišljao je o tome da se rodi. Zajedno je s Ocem imao plan. Dio toga velikog plana objavio je u posljednjim satima svoga života na zemlji: „Ja sam se zato rodio i zato došao na svijet da svjedočim za istinu. Svatko tko je prijatelj istine sluša moj glas” (Iv 18,37).

On je bio vječna istina; govorio je samo istinu; djelima nam je pokazao najveću istinu ljubavi, a sada okuplja u svoju vječnu obitelj sve one koji su rođeni od istine. To je bio plan iz pradavnih vremena.

Da vjerujete

Snažno osjećam da se među nama koji smo odrasli u Crkvi i koji možemo recitirati velike doktrine svoje vjere u snu, i koji zijevamo prolazeći kroz „apostolsko vjerovanje“, nešto mora dogoditi što bi nam pomoglo da osjetimo divljenje, strah i čuđenje pred Sinom Božjim, rođenim od Oca iz vječnosti, koji je odsjaj slave Božje, koji je slika njegove osobe, po kojemu je sve stvoreno, koji drži svemir snagom svoje riječi.

Možete pročitati sve bajke ikad napisane, svaki misterij i triler, svaku priču o duhovima, i nikad nećete pronaći nešto tako šokantno, čudno i očaravajuće kao priču o utjelovljenju Sina Božjeg.

Kako li smo mrtvi, kako okorjeli i bezosjećajni na tvoju slavu i tvoju priču! Kako sam se često morao pokajati i reći: „Bože, žao mi je što priče koje su ljudi

izmislili bude moje emocije, moje divljenje, čuđenje i radost više nego tvoja istinita priča.“

Možda nam veliki znanstveno fantastični filmovi našega doba mogu barem u ovome pomoći: mogu nas poniziti i dovesti do pokajanja, pokazujući nam da smo stvarno sposobni za neko čuđenje i divljenje koje tako rijetko osjećamo kad razmišljamo o vječnom Bogu i kozmičkom Kristu te pravom živom dodiru između njih i nas u Isusu iz Nazareta.

Kad je Isus rekao: „Ja sam se zato rodio i zato došao na svijet“ (Iv 18,37), rekao je nešto jednako ludo, čudno i jezivo kao i bilo koja druga izjava u znanstvenoj fantastici koju ste ikad pročitali.

O, kako se molim za proboj Duha Svetog za mene i za vas; da iskusim Svetoga Duha na zastrašujući način, kako bi me probudio za nezamislivo Božje stvarnosti.

Uskoro će munja ispuniti nebo od izlaska do zalaska sunca, i pojavit će se na oblacima jedan nalik Sinu Čovječjem sa svojim moćnim anđelima u plamtećoj vatri. I jasno ćemo ga vidjeti. Bilo od užasa ili čistog uzbuđenja, drhtat ćemo i čuditi se kako smo mogli živjeti toliko dugo s tako pitomim, bezopasnim Kristom.

Ove su stvari zapisane, cijela je Biblija zapisana, kako bismo se mogli zapanjiti i otvoriti oči pred čudom da je Isus Krist Sin Božji koji je došao na svijet.

Neopisivi Božji dar

Kako na praktičan način primamo izmirenje i radujemo se u Bogu? Činimo to po Isusu Kristu. To znači, barem dijelom, da je portret Isusa u Bibliji – Isusovo djelo i riječi predstavljene u Novom zavjetu – važan sadržaj naše radosti u Bogu. Radovati se u Bogu bez Kristova sadržaja ne daje čast Kristu. Gdje se Kristu ne daje čast, ne daje se ni Bogu.

U 2. Korinćanima 4,4-6, Pavao opisuje obraćenje na dva načina. U 4. stihu kaže da vidi „svjetlo sjajne Radosne vijesti Krista, koji je slika Božja“. U 6. stihu kaže da vidi „slavu Božju na licu Kristovom“. U oba slučaja vidite poantu. Imamo Krista, koji je slika Božja, i imamo Boga na licu Kristovom.

Kako biste se radovali u Bogu, radujete se onome što vidite i znate o Bogu u slici Isusa Krista. To dolazi do punog iskustva kad je ljubav Božja izlivena u naša srca po Duhu

Svetome, kako to piše u Rimljanima 5,5. To slatko, Duhom dano iskustvo ljubavi Božje primamo dok razmišljamo o povijesnoj stvarnosti šestoga stiha: „Krist je naime, dok smo još bili slabi, umro u pravo vrijeme za nas bezbožnike.”

Evo poante Božića. Ne samo da je Bog kupio naše izmirenje smrću našega Gospodina Isusa Krista (Rim 5,10), i ne samo da je Bog omogućio da primimo to izmirenje po Isusu Kristu, već se čak i sada ponosimo u samome Bogu po našem Gospodinu Isusu Kristu (Rim 5,11).

Isus je kupio naše izmirenje. Isus nas osposobljava da primimo izmirenje i otvorimo dar. Sam Isus sjaji kao neopisivi dar – Bog u tijelu - i raspiruje sve naše radovanje u Bogu.

Gledajte na Isusa ovog Božića. Primite izmirenje koje je kupio. Nemojte dar vratiti neotvoren na policu. Kad ga otvorite, sjetite se da je sam Bog dar izmirenja s Bogom.

Radujte se u njemu. Neka on bude vaše zadovoljstvo. Neka on bude vaše blago.

Dvije svrhe Božića

Kad u 1. Ivanovoj 3,8 Ivan kaže: „Sin se Božji pojavio zato da uništi đavolska djela“, što misli pod „đavolska djela“? Odgovor je jasan iz konteksta.

Prvo, 1. Ivanova poslanica 3,5 očita je paralela: „A znate da se on pojavio da uzme grijeh.“ Frazu *pojavio se* nalazimo u 5. i 8. stihu. Dakle, vjerojatno su „đavolska djela“ koja je Isus došao uništiti grijesi. Prvi dio 8. stiha čini ovo gotovo sigurnim: „Tko počinja grijeh, od đavla je, jer je đavao grešnik od početka.“

U ovome kontekstu riječ je o *činu grijeha*, ne o bolesti ili razbijenom autu ili pobrkanom rasporedu. Isus je došao u svijet da nam pomogne prestati griješiti.

Dopustite da to stavim usporedo s istinom iz 1. Ivanove poslanice 2,1: „Dječice moja, ovo vam pišem da ne počinite grijeha.“ Ovo je jedna od velikih svrha Božića, jedna od velikih svrha utjelovljenja (3,8).

Međutim, postoji još jedna svrha koju Ivan dodaje u 2,1-2: „Ali ako tko i počini grijeh, imamo zagovornika kod Oca: Isusa Krista, pravednika. On je žrtva pomirnice za naše grijehе; ne samo za naše nego za grijehе svega svijeta.“

Pogledajte sada što to znači: To znači da se Isus pojavio u svijetu iz dva razloga. Došao je da mi više ne grijеšimo, odnosno došao je uništiti djela đavla (1. Iv 3,8) i došao je kako bi postojala pomirница – zamjениčka žrtva koja uzima Božji gnjev – za naše grijehе, ako sagrijеšimo. Došao je biti zamjениčkom žrtvom koja uzima Božji gnjev za naše grijehе.

Ishod druge svrhe nije poništenje prve. Oproštenje ne postoji kako bi se dopuštao grijeh. Cilj Kristove smrti za naše grijehе nije naše opuštanje u borbi protiv grijehа. Naprotiv, ishod ove dvije svrhe Božićа je sljedeći: plaćenost svih naših grijehа nam daje slobodu i silu da se borimo s grijehom, ne kao legalisti koji pokušavaju zaslužiti svoje spasenje, nego kao pobjednici koji se bacaju u boj protiv grijehа s pouzdanjem i radošću, čak i pod cijenu smrti.

Tri božićna poklona

Razmislite o ovoj nevjerojatnoj situaciji. Ako je Sin Božji došao kako bi vam pomogao da prestanete grijешiti, da uništi đavolska djela, i ako je također došao da umre kako biste, kad sagrijешite, imali pomirnicu, otklanjanje Božjega gnjeva, kako onda to primijeniti na vaš život?

Na tri načina. Objašnjavam vam ih ukratko, kao božićni dar.

1. dar: Jasna svrha za život

Prva je implikacija da imate jasnu svrhu za život. U negativnom smislu, to je jednostavno ovo: nemojte grijешiti - nemojte činiti ono što oduzima Bogu čast. „Ovo vam pišem da ne počinete grijeha“ (1 Iv 2,1). „Sin se Božji pojavio zato da uništi đavolska djela“ (1 Iv 3,8).

Ako pitate: „Možete li nam to reći na pozitivan umjesto na negativan način?“ odgovor je: „Da, sve je sažeto u

1. Ivanovoj poslanici 3,23.” To je odličan sažetak onoga što Ivanova poslanica traži. „Zapovijed“ je u jednini – „A njegova je *zapovijed* ovo: vjerovati u Sina njegova Isusa Krista i ljubiti jedan drugoga kako nam je i naredio.“ Ove su dvije stvari tako usko povezane da ih Ivan naziva jednom zapovijedi: vjerovati Isusu i ljubiti druge. To je vaša svrha. To je sažetak kršćanskog života. Pouzdati se u Isusa i voljeti druge onako kako su nas Isus i njegovi apostoli učili da volimo. Uzđaj se u Isusa i voli ljude. To je prvi dar: svrha za život.

2. dar: Nada da će naši neuspjesi biti oprosteni

Sad razmislite o drugoj primjeni dvostrane istine da je Krist došao uništiti djelo grijeha i oprostiti naše grijehе. To je ovo: napredujemo u pobjedi nad našim grijehom kad imamo nadu da će nam naši neuspjesi biti oprosteni. Ako nemate nadu da će vam Bog oprostiti vaše padove, kad se počnete boriti s grijehom, odustajete.

Mnogi od vas razmišljaju o nekim promjenama u novoj godini jer su pali u grešne navike i žele van. Želite neke nove navike što se tiče jela. Nove navike zabave. Nove navike davanja. Nove navike odnosa prema supružniku. Nove navike za obiteljsko vrijeme s Bogom. Nove navike spavanja i vježbanja. Nove navike hrabrosti u svjedočenju.

Međutim, borite se i pitate ima li sve to smisla. Pa, ovo je vaš drugi božićni dar: Krist nije samo došao uništiti đavolska djela, odnosno naše grijehenje, nego je došao biti i naš zagovornik kad ne uspijemo u borbi.

Zato vas molim, dopustite da vam sloboda da smijete pasti da nadu za borbu. Ali, pazite! Ako okrenete Božju milost u dopuštenje i kažete: „Pa, ako mogu pasti i nikome ništa, zašto se uopće boriti?“ – ako to kažete i mislite, pa se tako i ponašate, vjerojatno niste nanovo rođeni i trebali biste drhtati pri toj pomisli.

Ali to nije gdje se većina vas nalazi. Većina se vas želi boriti protiv grešnih navika u svome životu. Bog vam kaže: Neka vam Kristovo pokrivanje vaših grijeha ulije nadu za borbu. „Ovo vam pišem da ne počinite grijeha. Ali ako tko i poćini grijeh, imamo zagovornika kod Oca: Isusa Krista“.

3. dar: Krist će nam pomoći

Na kraju, treća primjena dvostruke istine da je Krist došao uništiti djela grijeha i oprostiti nam grijeha je ova: Krist će nam stvarno *pomoći* u borbi. On će vam stvarno pomoći. On je uz vas. On nije došao uništiti grijeh jer je grijeh zabavan. Došao je uništiti grijeh jer je grijeh smrtonosan. To je varljivo đavolje djelovanje i uništiti će nas ako

mu se ne suprotstavimo. Krist nam je došao pomoći, a ne povrijediti nas.

Dakle, to vam je treći božićni dar. Krist će vam pomoći pobijediti grijeh. Prva Ivanova 4,4 kaže: „Veći je onaj koji je u vama nego onaj koji je u svijetu“. Isus je živ, Isus je svemoguć, Isus živi u nama po vjeri. Isus je za nas, ne protiv nas. On će vam pomoći u borbi s grijehom u predstojećoj godini. Pouzdajte se u njega.

Moj najdraži božićni ulomak

Meni najdraži božićni ulomak smješta poniznost u srž Božića. Zato se ovog Božića divim Isusovoj poniznosti i želim i sâm biti ponizniji. Za koji trenutak navest ću o kojem se ulomku radi.

Ipak, prvo imamo dva problema. Tim Keller nam pomaže prepoznati jedan od njih kad kaže: „Poniznost je vrlo sramežljiva. Ako počnete govoriti o njoj, otići će.“ Zato se čini da su promišljanja o poniznosti (poput ovoga) osuđena na propast. Međutim, čak i sramežljive osobe katkad će pomoliti glavu van ako se prema njima lijepo odnosite.

Drugi problem je u tome što Isusova poniznost nije bila izazvana istim razlozima zbog kojih smo mi ponizni (ili bismo trebali biti). Kako nam onda promatranje Isusove poniznosti može pomoći? Naša poniznost, ako je uopće imamo, temelji se na našoj konačnosti, našoj pogrešivosti i našoj grešnosti. Međutim, vječni Božji Sin nije bio konačan.

Nije bio pogrešiv i nije bio grešan. Zato, za razliku od naše poniznosti, Isusova poniznost imala je drugi izvor.

Evo meni najdražeg božićnog ulomka. Pogledajmo Isusovu poniznost:

„On, božanske naravi, nije se ljubomorno držao svoje jednakosti s Bogom, nego se nje lišio uzevši narav sluge i postavši sličan ljudima. Kad postade kao čovjek, ponizi sam sebe postavši poslušan do smrti, i to do smrti na križu.” (Fil 2,6–8)

Ono što definira Isusovu poniznost je činjenica da je u pitanju svjesni čin poniženja samoga sebe u ulogu sluge za dobrobit drugih. Njegova se poniznost odlikuje ovakvim izrazima:

„nego se... lišio [svojeg božanskog prava da ne trpi zlostavljanje i patnje]“

„uzevši narav sluge“

„poslušan do smrti, smrti na križu“

Dakle, Isusova poniznost nije bila stav srca izazvan konačnošću i pogrešivošću. Bilo je to srce beskonačnog savršenstva i nepogrešive istinitosti i slobode od svakog

grijeha, koje baš iz tog razloga nije imalo potrebe da mu se služi. Bio je slobodan i pun, tako da se prelijevao u služenju. Drugi božićni ulomak koji govori o tome nalazi se u Marku 10,45: „Jer Sin Čovječji nije došao da mu služe, nego da on služi i da dadne život svoj kao otkup mjesto svih.“ Isusova poniznost nije bila izazvana osjećajem vlastite manjkavosti, nego osjećajem punine koja se stavila na raspolaganje drugima za njihovo dobro. Isus se dragovoljno ponizio kako bi omogućio grešnicima da uživaju u vrhuncu njegove slave. Isus povezuje svoju božićnu poniznost i radosnu vijest za nas: „Dođite k meni svi koji ste umorni i opterećeni, i ja ću vas okrijepiti. Uzmite jaram moj na se i učite od mene, jer sam krotka i ponizna srca. Tako ćete naći pokoj svojim dušama, jer jaram je moj sladak, a moje breme lako“ (Mt 11,28–30).

Njegova poniženost učinila je naše oslobođenje od bremena mogućim. Da nije bio ponizan, ne bi bio „poslušan do smrti, i to do smrti na križu“. Da nije bio ponizan i umro za nas, bili bismo zgromljeni pod teretom naših grijeha. On se ponizio kako bi pretrpio osudu umjesto nas (Rim 8,3). Sad imamo više razloga za poniznost nego ikad. Konačni smo, pogrešivi i grešni, zbog čega se nemamo čime hvalisati. No, sad vidimo i druge stvari koje nas ponizuju: naše spasenje nije plod naših napora, nego njegove milosti. Dakle,

ne možemo se hvalisati (Ef 2,8–9). Način na koji je postigao ovo milostivo spasenje bilo je dragovoljno, svjesno ponižavanje samoga sebe u poslušnosti sluge, do same smrti. Uz konačnost, pogrešivost i grešnost, u nama djeluju još dva velika nagona koji nas spuštaju nisko: besplatna i nezaslužena milost u podlozi svih naših blagoslova i uzor samozatajnog, požrtvovnog služenja koje dragovoljno poprima obličje sluge.

Zato smo pozvani da se pridružimo Isusu u ovom svjesnom ponizivanju sebe i služenju. „Tko se uzvisi, bit će ponižen; a tko se ponizi, bit će uzvišen” (Mt 23,12). „Neka u vama bude isto mišljenje kao i u Kristu Isusu...” (Fil 2,5; Jeruzalemska Biblija).

Molimo se da ovog adventa ova „sramežljiva vrlina“, ovaj ogromni temelj za naše spasenje i naše služenje, iziđe iz svojega tihog skrovišta i podari nam haljine poniznosti. „U međusobnom saobraćaju svi se obucite u poniznost, jer se Bog protivi oholima, a poniznima daje milost“ (1. Pt 5,5).

Starozavjetne sjene i Kristov dolazak

Jedna od tema o kojima Poslanica Hebrejima najviše govori je da je starozavjetni sustav bogoštovlja sjena koju je zamijenio Krist. Dakle, Božić zamjenjuje sjene stvarnošću. (Vidimo to u Hebrejima 8,5, gdje piše da svećenici „služe slici i sjeni nebeskih stvarnosti“.) Razmotrit ćemo šest takvih sjena koje je Kristov dolazak zamijenio stvarnošću.

1. Sjena starozavjetnog svećenstva

„Oni su brojni postali svećenicima, jer ih je smrt sprečavala da ostanu (u službi), a ovaj ima neprolazno svećeništvo, jer ostaje zauvijek.“ (Heb 7,23–24)

2. Sjena pashalne žrtve

„Očistite se od staroga kvasca da budete novo tijesto: ta već ste beskvasni, jer je žrtvovano naše pashalno janje – Krist.“ (1. Kor 5,7)

3. Sjena svetišta i hrama

„Glavno je u ovom izlaganju: imamo takva velikog svećenika koji sjede s desne strane prijestolja Veličanstva na nebesima, službenik Svetišta i pravog Šatora, onoga koji podiže Gospodin, a ne čovjek.“ (Heb 8,1–2)

„Isus im odgovori: »Razvalite ovaj hram, i u tri dana opet ću ga podići.« Odvратиše mu Židovi: »Četrdeset i šest godina građen je ovaj hram, a ti ćeš ga podići u tri dana?« Ali je on govorio o hramu svoga tijela.“ (Iv 2,19–21)

4. Sjena obrezanja

„Obrezanje ne vrijedi ništa, a ni neobrezanje ne vrijedi ništa, već vršenje Božjih zapovijedi.“ (1. Kor 7,19)

5. *Sjena zakona o hrani*

„On im reče: »Tako! Zar ni vi ne razumijete? Ne shvaćate li da ništa ne može onečistiti čovjeka što izvana ulazi u njega, jer mu ne ulazi u srce, nego u trbuh i odlazi na određeno mjesto?« Tako proglasi čistim sva jela.“ (Mk 7,18–19)

6. *Sjena duhovnih blagdana*

„Prema tome, neka vas nitko ne osuđuje zbog jela ili pića, ili zbog godišnjih blagdana, ili mladača, ili subota. To je samo sjena stvarnosti koja je imala doći, a stvarnost je Krist.“ (Kol 2,16–17)

Bit Božića je u tome da njegova suština pripada Kristu. Vjerski obredi su poput sjene velike i slavne osobe. Obratimo se od sjena i pogledajmo osobu oči u oči (2. Kor 4,6).

„Dječice, čuvajte se idola!“ (1. Iv 5,21)

Indeks biblijskih tekstova

Postanak

37:5–11 85

50:20 86

Ponovljeni zakon

10:17 59

Psalmi

139:23–24 22

Izreke

21:1 34

Izaija

8:18 63

53:10 63

60:3 46

Jeremija

23:29 22

31 89

31:31 88

31:34 90

Mišej

5:2 33, 105

Matej

Book of 45

2:1–2 44

2:2 48, 49

2:3 54, 56

2:4 55

2:9 49

2:10 59

2:10–11 58

4:1–11 97

11:28–30 131

16:21–23 97

23:12 132

24:14 51

28:18–19 45

Marko

7:18–19 137

10:45 97, 131

INDEKS BIBLIJSKIH TEKSTOVA

<i>Luka</i>	10:17–18	15
1:16–17	11:52	64
1:43	14:27	42
1:46–55	15:20	38
1:48	17	15
1:68	17:18	92
1:68–71	17:24	14, 15
2:1–5	18:37	104, 106, 110
2:6–7	20:28	15
2:11	20:30–31	108
2:12–14		
2:25	<i>Djela apostolska</i>	
2:34–35	10:43	90
2:38	17:25	59
9:23		
9:57–58	<i>Rimljanima</i>	
22:20	5:5	116
	5:9	65
<i>Ivan</i>	5:10	116
1:1	5:10–11	114
1:3	5:11	116
1:11–12	8:1	90
1:12	8:3	90, 131
2:19–21	8:17	86
3:16	8:33	65
3:17	15:13	42
3:19		
4:23	<i>1 Korinćanima</i>	
6:35	5:7	136
6:44	7:19	136
6:65		
10:10	<i>2 Korinćanima</i>	
10:11	4:4	115

INDEKS BIBLIJSKIH TEKSTOVA

4:4–6	115	8:1	74
4:6	115, 137	8:1–2	68, 72, 73,
8:9	37		136
<i>Efežanima</i>		8:2	73
2:8–9	132	8:5	72, 73, 135
<i>Filipljanima</i>		8:6	76, 77
2:5	132	9:28	90
2:6–8	130	11:6	41
2:9–10	86	13:20	77
2:9–11	84	13:20–21	77–78
4:6–7	42	<i>I Peterova</i>	
<i>Kološanima</i>		2:24	90
2:9	64	5:5	132
2:16–17	137	<i>I Ivanova</i>	
<i>I Timoteju</i>		Poslanica	124
1:15	101	2:1	119, 123
4:10	64	2:1–2	120, 122
<i>Hebrejima</i>		3:5	119
Poslanica	69, 135	3:7–8	118, 122
2:13	63	3:8	100, 102,
2:14	97		119, 120,
2:14–15	62, 96		123
7:23–24	135	3:23	124
		4:4	126
		5:21	137

desiringGod

Svatko želi biti sretan. Naša web-stranica je stvorena i satakana za sreću. Naša je želja da ljudi diljem svijeta razumiju i prigle istinu da se Bog najviše proslavlja u nama kad smo mi najviše zadovoljni u njemu. Sabrali smo govore i pisane radove Johna Pipera iz proteklih trideset godina, uključujući prijevode istih na više od četrdeset jezika. Također, nudimo svakodnevne prijenose novih materijala u pisanom, zvučnom i video obliku, koji vam mogu pomoći da pronađete istinu, smisao i zadovoljstvo kojima nema kraja.

Sve to dostupno vam je besplatno, zahvaljujući darežljivosti ljudi koji su bili blagoslovljeni ovom službom. Ako trebate još izvora u potrazi za pravom srećom, ili želite saznati više o našem djelu u službi „Desiring God“, pozivamo vas da nas posjetite na desiringGod.org.

desiringGod.org

O, hvalimo ga sada. Ovaj dragi adventski pripjev u sebi nosi samu bit božićnoga vremena. Advent postoji kako bismo veličali Isusa. To je vrijeme pripreme naših srca za slavu božićnoga dana dok proslavljamo dolazak vječnoga Boga u naše krhko čovječanstvo. Ovih dvadeset pet kratkih božićnih promišljanja Johna Pipera nastoje vam pomoći da Krista zadržite u središtu ovoga adventskog razdoblja.

„Radosna vijest o velikom veselju na dostupan nam i svjež način otkriva slavu Božića. Ljudima poput nas, koji uvijek nekamo žure, veliko je olakšanje da svakoga dana u adventu sjednu i provedu desetak minuta razmišljajući o našem Spasitelju Isusu – odmore se, obraduju i ožive!“

RAY ORTLUND, pastor pastorima, Immanuel Church, Nashville, Tennessee

„Iako kratka, adventska čitanja iz pera Johna Pipera otkrit će vam dubinu i bogatstvo misli po kojima je Piper dobro poznat. On nas radosno i sa strahopoštovanjem uzima za ruku i vodi u unutarnje svetište utjelovljenja.

CONRAD MBEWE, pastor, Kabwata Baptist Church, Lusaka, Zambia

„Ovo je škrinja s blagom u kojoj se nalaze istine o Isusu! U kratkim i dirljivim adventskim čitanjima John Piper nam iznova i iznova podiže pogled da vidimo Božić kako bismo ga trebali vidjeti – kao dobru vijest o velikoj radosti za vas i za mene. Ova je knjiga pozivnica da upoznate utjelovljenoga Sina kojega je Otac poslao u sili Duha.“

ABIGAIL DODDS, autorica, (A)Typical Woman: Free, Whole, and Called in Christ

JOHN PIPER je osnivač i glavni učitelj službe desiringGod.org te predsjednik škole Bethlehem College and Seminary. Trideset i tri godine služio je kao glavni pastor crkve Bethlehem Baptist Church u Minneapolisu Minnesoti. Autor je više od pedeset knjiga, uključujući naslove *Desiring God*, *Don't Waste Your Life* i *Providence*, a na hrvatskom su dostupne njegove knjige *Božja Vrhovna Vlast* u *Propovijedanju* i *Koronavirus* i *Krist*.